

Подготовка при организиране на планински преход, необходима екипировка

1. Първоначална информация за групата и избор на най-подходящ маршрут;
2. Информация за метеорологичната обстановка, хижите и условията в тях;
3. Необходима екипировка, храна и вода за планирания преход
4. Ориентиране в планината
5. Осъществяване на прехода

*****

1. Първоначална информация за групата и избор на най-подходящ маршрут

Най-важното при подготовката на планински преход или разходка в дивата природа е това да съчетаем характера на терена и неговите особености с възможностите и нагласите на групата, която ще водим там. Не трябва в планината да попадат хора, които са физически или психически неподготвени за натоварването, което им предстои или пък неинформирани за техническите параметри и трудности по време на прехода като стръмни или хлъзгави участъци, скалисти преминавания и пр. Ето защо е от ключово значение при избор на маршрут, той да бъде съобразен с възможностите на участниците в прехода. Обратното също важи – ако маршрутът е твърдо фиксиран и не подлежи на промяна – то в прехода да бъдат включени хора, за които сме сигурни, че ще се справят и няма да изложат на опасност останалите в групата.

2. Информация за метеорологичната обстановка, хижите и условията в тях

Проверката на метеорологичните условия е задължителна преди предприемане на преход в планината. Винаги проверяваме прогнозата – дали ще е слънчево, дали ще бъде дъждовно, дали ще има гръмотевична буря и др. Събираме информация още за температурите – дневни и нощни, както и продължителността на дневната светлина, за да знаем с какво време разполагаме за придвижване на светло. Всичко това е важно за нас, за да вземем със себе си необходимата екипировка и възможно най-подходящото облекло. Ако времето ще бъде слънчево и топло, това не означава, че няма нужда да вземаме например

дъждобран. В планината трябва да имаме очакване винаги за рязка промяна на метеорологичните условия. При много лоша прогноза трябва също така да имаме готовност да се откажем от планирания преход. При зимни условия проверяваме и условията за падане на лавини. Това може да стане лесно чрез сайта на Планинската спасителна служба към БЧК.

Хижите са основните места за настаняване и хранене в планината. Ето защо е важно да сме проверили наличността на свободни места, да сме се обадили в хижата, която е цел на съответния планински преход, и там да ни очакват. Хижите предлагат общи стаи за нощувка с често общи за цялата хижа санитарни възли. Някои хижи не предлагат условия за баня. Храната, която се предлага в хижите също е често оскъдна и се изчерпва до един – два вида супи, кафе и чай. Всичко това се обуславя от факта, че хижите са разположени в труднодостъпни местности и снабдяването им се осъществява много сложно. Когато всички участници в прехода са запознати с тези неща и подготвени за реалните условия за настаняване и хранене в хижите, то прекарването в една приятна и уютна хижа в планината може да бъде изключително хубаво преживяване и да остави топли и дълготрайни спомени у всички.

3. Необходима екипировка, храна и вода за планирания преход

Най-съществената част от екипировката за планина са обувките. Те са в постоянен контакт с околната среда и могат да причинят значителен дискомфорт и болка, ако са неподходящи спрямо терена, по който ще се движим. Обувките трябва да са със здрава подметка с дълбок грайфер, за да не се пързаят, и да са високи поне до глезена, за да не се получава усукване на крака, изкълчване или навяхване. Те трябва да бъдат носени с подходящи меки чорапи и дори по възможност два чифта чорапи, за да не се получава триене директно между обувката и крака. Важно е да имаме подходящо яке за планина – леко, ветроустойчиво, а по възможност и водоустойчиво със дишава мембрана. Освен това – леки поларени дрехи, дъждобран, челник със заредени батерии, слънчеви очила, крем против слънчеви изгаряния, многофункционална кърпа за глава, шапка, ръкавици, гети (ако има сняг или пък е дъждовно), телефон със заредени батерии, карта на маршрута, копас или GPS устройство, щетки (пожелателно – помагат много при слизане или преминаване през технически по-сложен терен като например пресичане на река), пакет с материали за първа помощ. Важно е да имаме удобна и функционална раница, която да побере всичките тези неща + личните ни вещи като бельо, храна и вода и др. Ако раницата е неудобна, ако не разпределя равномерно тежестта по целия гръб, това може да ни коства също доста болки и неприятна умора вечер след прехода и така да ни лиши от удоволствието, че сме в планината. По желание може да се вземат и чехли за престоя ни в хижите, тъй като в повечето от тях не се допуска влизане с обувки.

Храната и водата са нещо, което често се подценява. Трябва винаги освен храната, която сме си взели за деня (или дните) да имаме и резервни енергийни неща като шоколади, вафли, ядки или др. Хора с ниско кръвно налягане може да имат внезапна нужда от въглехидрати. Вода трябва да има с нас също винаги – между един и два литра в зависимост от продължителността на прехода. Ако човек ходи с къси панталони и къс ръкав, то обезводняването на организма се случва в пъти по-бързо и понякога дори неусетно. Хубаво е да знаем къде по пътя ще има чешма или извор, от където ще можем да си налеем вода.

4. Ориентиране в планината

За ориентирането в планината са необходими повече познания и теоретична подготовка, както и практически упражнения в естествена природна среда. Важно е да имаме карта, компас или GPS устройство, но и да знаем как да боравим с тях. Трябва да можем да определим азимута (положителния ъгъл между магнитния север и избрана от нас посока) към избран от нас обект и с помощта на компаса да го следваме. Наблюдавайки изолиниите на картата да можем да определяме приблизителната височина на която се намираме, а според цвета и означенията на картата, и според формите на релефа около нас, да можем да се локализираме на нея с точност. Основните планински маршрути имат маркировка, ние трябва предварително да сме проучили тя с какъв цвят е, в кои участъци от маршрута маркировката се губи и кои са местата, на които човек лесно може да се заблуди. Предварителният разговор с човек, който познава добре маршрута, е от много голямо значение за правилното ориентиране в планината по време на прехода. Освен лентовата маркировка с боя има и зимна колова (стълбова) маркировка. Тя обозначава най-безопасния маршрут в зимни условия, но може да бъде ползвана и през лятото за по-голяма обзримост на местността, в която се намираме, тъй като тя по правило следва най-високата част на билото. Някои маркировъчни стълбове имат табели с информация за разстоянието до следващия стълб, както и азимута, по който трябва да се върви към него, което е много полезно при придвижване в гъста мъгла. Тук е важно човек да може борави бързо и вярно с карта и компас.

5. Осъществяване на прехода

Дори да сме се подготвили много добре за планината, по време на прехода винаги може да се окаже, че сме попаднали в ситуация, която не сме очаквали. Важно е да пазим самообладание, да преценяваме трезво нещата, а не емоционално, и винаги да имаме готовност да се върнем. Основно правило в планината е човек да не ходи сам. Ако се налага някой да се върне по време на прехода, то винаги с него трябва да има и някой по-опитен придружител. Водачът на прехода трябва неизменно да следи за това дали всички са добре, дали групата е цяла, да знае какво се случва в края на групата. Ако тя е голяма (над 10 души) – то трябва да бъде определен втори водач, който да се движи в задната част на групата и да контролира и следи нещата там, където основният водач не може. Важно е да се определят предварително местата за почивка, за изчакване и събиране на

групата, за даване на техническа информация за терена, маршрута, маркировката и всичко останало, което е важно. Поне един път по време прехода трябва да се даде по-дълга почивка за тоалетна и подкрепяне с храна и вода, като за пиене на вода може да се правят и повече по-кратки почивки. Важно е водачът да е обяснил как изглежда и какви са особеностите на целия преход още преди групата да тръгне. В случай на нещастие, при което се налага транспортиране на пострадал, трябва да се уведоми Планинската спасителна служба към БЧК (може на тел. 112). За това е важно всички участници в прехода да имат планинска застраховка за периода на пребиваване в планината. В противен случай разходите на ПСС за спасяване или транспортиране ще са за сметката на пострадалия.

Опасности в планината, оказване на първа долекарска помощ на пострадал

- Опасности в планината
- Преминаване на трудни участъци
- Групова психология
- Първа помощ в планината при някои основни ситуации
- 1. Възстановяване на спряла сърдечна дейност и спонтанно дишане
- 2. Действия при вероятност за сърдечен инфаркт
- 3. Действия при наранявания с открити рани
- 4. Действия при някои травматични увреждания, включително черепно-мозъчна и гръбначна травми
- 5. Действия при термични увреждания – охлаждане, измръзване, топлинен удар, изгаряния
- 6. Действия при алергии, ухапвания от змии и ужилвания от насекоми
- 8. Действия при хранително отравяне
- Транспорт и евакуация на пострадал
- Комплект „Първа помощ“ или какво да имаме в раницата, за да помогнем на пострадал

Опасности в планината

Опасностите в планината могат да се разделят основно на два вида – такива, които са в самите нас и такива, които са извън нас. Опасностите в нас – хората са онези, които са свързани с лоши решения, подценяване на условията, подценяване на екипировката, паника при наличие на външна опасност, неспособност за вярна преценка, неспособност за координация и съгласие с останалите в групата, избор на грешен маршрут, минаване по

опасен терен с неподходящи хора или екипировка, незнание за това как да се реагира в определени ситуации при наличие на пострадал или негативни метеорологични условия. Особено опасно и във вреда за цялата група е подценването на личен здравословен проблем, който може да се прояви или засили под въздействие на планината или натоваването върху организма ни, когато сме в планината.

Когато сме минимизирали опасностите в нас, всички останали опасности са по-лесно предвидими и преодолими, а те са най-общо:

- Лошо време – гръмотевична буря, гъста мъгла, дъжд, сняг, лавини
- Нараняване – изкълчване, навяхване, открита рана, счупване и др.
- Ужилване или ухапване от насекоми или влечуги, алергични реакции
- Топлинен удар или хипотермия в следствие на общо охлаждане
- Хранително или друго натравяне
- Височинна болест (за планини над 3000 метра височина)

Преминаване на трудни участъци

При преминаване на различни видове трудни участъци е важно както да сме адекватно екипирани според конкретния случай, така и ние самите да можем да боравим добре с тази екипировка и да се чувстваме стабилни и сигурни. Важно е да можем да ходим в труден терен като запазваме баланса на цялото си тяло, да стъпваме сигурно и да нямаме страх от височина. В определени ситуации, ако е много хлъзгаво и стръмно например, безценен помощник ще ни бъдат щеките. Ако обаче преминаваме скален участък, в който е добре ръцете ни да бъдат свободни, за да се подпираме с тях и да хващаме скалите, трябва да бъдем без щеките. Ако има опасност от падащи камъни над нас – трябва да имаме алпийска каска. Когато ходим върху сняг и лед, трябва да ползваме пикел (ледокоп) и котки, а в трудни и по-опасни участъци – да бъдем свързани помежду си с въже. Този тип придвижване в свръзка обаче изисква предварителни тренировки и известен опит. Труден участък може да бъде и преминаването през пресечена местност с паднали дървета, високи хвойни и храсти, потоци, скали. Добре е да имаме гети, те ще предпазят краката ни от нараняване, както и ще запазят обувките по-дълго време сухи (ако е мокро). В случай, че в рамките на труден участък има изградено метално въже, то е добре да имаме ръкавици, които обаче да не се пързаят по въжетото. Без ръкавици рискуваме ръцете ни да измръзнат.

Групова психология

Всяка една група е уникална, различна и има свои собствени особености, нужди и предимства. Всяка една група има свой собствен ритъм на движение. За да се получи една добре хармонизирана група от индивиди, които са подбрани на случаен или някакъв друг принцип, понякога е необходимо повече време, а понякога просто не може да се получи. Ето защо мястото на водача на групата като авторитет е много важно! Водачът трябва да се старее най-много от всички да хармонизира хората в една група, да не оставя човек без внимание и да следи постоянно дали някой няма проблем, дали някъде в

групата не назрява конфликт. Тъй като групата се движи в планината, от здравето и психическата нагласа на всеки един участник в прехода зависи успеха и безопасността на цялата група. В планината не можеш да кажеш да някого да си ходи, той е с групата през цялото време на прехода.

Първа помощ в планината при някои основни ситуации

Оказването на първа помощ на пострадал в планината се извършва до пристигането на лекар или на отряд на планинската спасителна служба, която да транспортира пострадалия до специализирано болнично заведение. По тази причина наричаме първата помощ – долекарска. От нас не се изисква да оказваме специализирана медицинска помощ, а и в много случаи ние нямаме това право по закон. Но това, което можем да направим и което е позволено е следното:

1. Възстановяване на спряла сърдечна дейност и спонтанно дишане – при липса на спонтанно дишане за период от 3-5 минути пострадалият изпада в клинична смърт, при още до 5 минути настъпва и биологичната смърт, за това е много важно да се реагира мигновено! Първоначално се извършва един силен удар върху областта на сърцето на пострадалия. Понякога това е достатъчно, за да се възстанови сърдечната дейност. Ако това не се случи, се започва сърдечен масаж и изкуствено дишане уста в уста или уста в нос. Сърдечният масаж е изключително изморително упражнение, тъй като оказващият помощ трябва с цялата тежест на тялото си да натиска сърдечната област на пострадалия. На всеки 15 удара/настискания се правят 2-3 вдишвания. Цялата тази манипулация изисква предварително упражняване, за да се види и усети физически как стоят нещата.
2. Действия при вероятност за сърдечен инфаркт – незабавно се спира всякакво движение, под езика на пострадалия се поставя таблетка нитроглицерин (в аптеките се продава и под различно търговско име), при спряла сърдечна дейност или дишане се прави сърдечен масаж и изкуствено дишане. Максимално бърз, но щадящ транспорт на пострадалия.
3. Действия при наранявания с открити рани – трябва да бъде овладяно кръвотечението чрез притискане и пристягане на мястото и повдигане на крайника на високо. Ако раната е замърсена, то тя първо трябва да бъде почистена с тампони, напоени с антисептична течност – йодасепт, кислородна вода, риванол или др. Ако има разкъсана главна артерия, то кръвта тече силно и за кратко време може да се стигне до опасно за живота състояние. В случай на много силно пристягане (ако е скъсана артерия) трябва на всеки 10-15 минути превръзката да се отпуска, за да достига кръв и до останалите клетки в крайника. Превръзките трябва да са направени с чисти марли и бинтове по начин, по който не могат да се развържат сами или да се изхлузят.
4. Действия при някои травматични увреждания, включително черепно-мозъчна и гръбначна травми. Навяхването е една от най-често срещаните травми в планината, то

представлява моментно разместване на ставните повърхности, след което те възстановяват естествената си позиция. Прави се стегната превръзка със студени компреси за около 2 денонощия, като се приемат обезболяващи лекарства през устата. Обездвижване на навехнатото място според степента на навяхване. Изкълчване – това е същата травма, но с трайно и пълно разместване на ставните повърхности. Мястото трябва незабавно да се обездвижи, като обездвижването включва и двете съседни стави на пострадалия крайник. Студени компреси и незабавен транспорт към болнично заведение. НЕ се опитвайте да намествате ставите, това трябва да бъде направено от травматолог! Счупване (фрактура) на костите – при съмнение за счупване крайникът се обездвижва чрез шина или подръчни материали. Ако има открита рана, първо се третира раната посредством почистване и стерилна превръзка. Много внимателно транспортиране на пострадалия. Черепно-мозъчна травма – ако е тежка, то пострадалият може да загуби координация, слух, зрение, може да има кръвонасядане под формата на очила, има наличие на силна болка. Удареното място трябва да се превърже и охлади и незабавно да се организира транспортиране до болнично заведение. При по-леките форми на подобни травми е необходимо на пострадалия да се осигури покой на легло, превързване на раните, забрана за употреба на алкохол. При травма на главата без открита рана, може да е налице мозъчно сътресение, мозъчна контузия или мозъчна компресия, като степента е различна спрямо количеството и вида на смачкани мозъчни клетки. При всички случаи е необходимо бързо транспортиране на пострадалия, като на мястото на удара трябва да се постави нещо студено с цел намаляване на мозъчния оток. При гръбначна травма са налице силни болки в шията и по дължина на гръбначния стълб, внезапна слабост и невъзможност за движение на крайниците, силно тръпнене. Трябва да се осигури незабавно обездвижване на пострадалия до пристигане на лекар или ПСС, които да поставят шийна яка, гръбна носилка и вакуум матрак. Пострадалият трябва да бъде наблюдаван и да му се оказва всякаква помощ срещу загуба на температура, течности или др.

5. Действия при термични увреждания – охлаждане, измръзване, топлинен удар, изгаряния. Общо охлаждане на организма представлява температурен дисбаланс в следствие на продължително охлаждане на тялото, при който човек усеща силна умора, световъртеж, гадене, желание за заспиване, нарушена координация и липса на адекватна преценка за външната среда. Първата помощ в този случай включва прекъсване по най-бързия начин на въздействието на студа, намиране на подходящ заслон, подмяна на мокрите дрехи със сухи (ако има такива), приемане на топли течности, завиване със сухи одеяла и изолационно фолио. При измръзване най-често се срещат форми на измръзване на крайниците в различни степени. Трябва най-бързо да се прекрати въздействието на студа, намиране на заслон, внимателно разтриване на крайниците, увиване в памучни или вълнени превръзки. При наличие на съд с топла вода – потапяне на крайниците като температурата на водата постепенно да се покачва. Ако е налице по-висока степен на измръзване, то първоначално водата трябва да е хладка. След известно време е възможно на мястото на измръзването да

се появят болезнени мехури. Те не трябва да се пукат, защото има опасност от инфектиране.

Топлинен удар е налице, когато имаме горещо и задушно време, липса на вятър, непозволяващо охлаждане облекло и голямо физическо натоварване. Леката форма на топлинен удар се характеризира с общо неразположение, виене на свят, главоболие и умора, зачервяване на лицето. При по-тежката форма, лицето е бледо, усеща се силна жажда, дишането е ускорено и затруднено. При двата случая пострадалият трябва да бъде поставен легнал, да бъде изолиран от директни слънчеви лъчи, тесните и загриващи дрехи да бъдат съблечени, на главата да се поставят кърпи, напоени със студена вода, да му се дадат да пие хладни течности. При слънчев удар има прекомерно нагриване на главата от слънцето, в следствие на което се получава оток на мозъка. Основната разлика с топлинния удар е силното главоболие. Третирането е подобно като при топлинния удар, но без даването на солени течности. Изгаряне на кожата може да възникне, когато тя е незащитена от силното слънце, но и от заливане с горещи течности или допир до горещи предмети, като например печката в хижата. Пострадалото място трябва да бъде намазано обилно с дефламол и да се направи стерилна превръзка. Трябва да се пият много течности с витамин С, като при по-сериозни изгаряния се търси незабавно медицинска помощ.

6. Действия при алергии, ухапвания от змии и ужилвания от насекоми. Алергичните заболявания представляват отговор на имунната система на човека към различни физични, химични и животински субстанции. Симптоми за различни видове алергии са кихане, сърбеж на носната лигавица, сърбеж и усилено сълзотечение от очите, поява на обриви и сърбежи по кожата, чревни колики и др. По-тежки форми са отоци по клепачите, под очите и на устните, поява на задух и смутено дишане с набъбване на езика, придружено със суха кашлица. Може да се стигне и до алергичен шок – това е състояние, при което има разко преразпределение на циркулиращата кръв далече от жизнено важните органи и тъкани. При наличие на внезапно настъпило тежко състояние и колапс се налага едновременно преглед, първа помощ и събиране на сведения от свидетели. Трябва да се провери дишането и кръвообръщението, ако се налага – стариране на сърдечно-белодробна реанимация (сърдечен масаж и дишане уста в уста). Пострадалият трябва да бъде поставен легнал, ако са налице медикаменти – да се поставят от упълномощено лице и да бъде транспортиран към болнично заведение. Страдащите от хронично изразени алергии като астма, сenna хрема и утрикария често имат в себе си нужните медикаменти. Ужилването от пчели, оси, стършели и ухапването от отровни влечуги и насекоми често се съпровожда от тежки алергични реакции до степен на алергичен шок. Полезно е да се носят адреналинови спринцовки (ЕПИПЕН), приготвени за еднократна употреба за подкожно поставяне или ампули дексаметазон със спринцовки за мускулно поставяне. Те се поставят именно при съмнение за алергичен шок или алергични реакции с отоци в областта на дихателните пътища. Таблетки урбазон или алергозан могат да се ползват за по-леки алергични реакции. За превенция на алергичните реакции е добре хората, които имат изявена склонност към тях, да се консултират с личния си лекар.

При ухапвания от змии – в България се срещат два вида отровни змии, но тяхната отрова няма силата да причини смъртни случаи. Пепелянката се среща навсякъде в България до 1000 метра надморска височина. Усойницата живее предимно в планините до 2700 метра. Ухапванията от тези змии предизвикват местна реакция – силен оток, болка, зачервяване, невъзможност за лечение. Рядко може да има реакции като сърцебиене, гадене, повръщане и други видове реакции, водещи до състояние на шок. Действието на змийската отрова е по-силно през по-топлите дни. При ухапване от змия – пострадалият се успокоява, че змията вероятно не е отровна (с цел да се предпази от усложнения, свързани с повишаване на кръвното налягане), свалят се дрехите и всички стягащи предмети в областта на ухапаното, крайникът се обездвижва, мястото се измива със студена вода, поставят се студени компреси или лед. Дават се обезболяващи, дава се урбазон срещу алергична реакция (или друго силно противоалергично лекарство) и се търси незабавен транспорт до болнично заведение. НЕ се пристяга крайника над мястото, тъй като отокът става още по-голям. Противозмийски серум се инжектира само в болнично заведение по специализирана методика, тъй като пострадалият може да развие още по-тежка алергична реакция, ако се прави без преварително изследване. НЕ се смуче раната, доказано е, че това не дава ефект!

При ужилване от насекоми се реагира подобно на ухапването от змия, но според степента на отока – след изваждане на жилото се правят студени компреси и мястото се обездвижва. Следи се внимателно за развиване на алергична реакция.

8. Действия при хранително отравяне – пристъпва се към стомашна промивка. Единият вариант е да се даде на пострадалия да пие активен въглен. Ако няма наличен, може да се изпият няколко чаши вода до предизвикване на повръщане. Прекратява се, когато пострадалият започне да повръща само вода. След това се поемат повече течности срещу евентуална дехидратация.

Транспорт и евакуация на пострадал

При транспортиране на пострадал винаги се търси най-краткия и безопасен път. Непрекъснато се следи за състоянието на пострадалия, като се вземат мерки за предпазването му от преохлаждане или претопляне. Трябва да се избират максимално удобни и подходящи места за почивка. Начинът на транспортиране зависи от степента на увреждане. При необходимост се изгражда импровизирана носилка от якета, въжета, щеки, клони и други подръчни материали. Може да се направи и удобна седалка от раница. Важно е, когато има обездвижен крайник, то той да бъде възможно най-защитен. Транспортирането по този начин се осъществява до място, до което може да дойде автомобил или линейка. Ако условията позволяват е добре да се изчака отряд на планинската спасителна служба, защото те разполагат с най-подходящото оборудване за безопасно, бързо и ефективно транспортиране на пострадал. Правилото е, че до няколко

часа в зависимост от терена и отдалечеността на пострадалия, ПСС идва. На спасяване по въздух посредством хеликоптер в България все още не може да се разчита!

Комплект „Първа помощ“ или какво да имаме в раницата, за да помогнем на пострадал

Всеки планинар трябва да има в раницата комплект за първа помощ с най-базовите превързочни материали + лични медикаменти, когато това се налага. Всеки организатор на преход или планински водач обаче трябва да има и още неща в аптекката! Важно е всички медикаменти и материали да не са с изтекъл срок на годност, за това е добре периодично съдържанието на аптекката да се подменя с ново. Ето някои важни неща от тях:

1. Превързочни материали: бинтове и марли в стерилни пакети, ролка левкопласт, стерилни превръзки по избор, стандартна триъгълна кърпа, ластичен бинт
2. Инструменти: ножица, пинсета, няколко безопасни игли, термометър, спринцовки, фабрични шини (по желание)
3. Лекарства за оказване на първа помощ:
  - парацетамол, панадол (висока температура и болкоуспокояващи)
  - урбазон или дексаметазон ампули (остри алергични реакции)
  - бусколизин (болкоуспокояващо при стомашни болки и спазми)
  - нитрокор таблетки или изодинит спрей (при инфаркт под езика)
  - цетиризин (алергични реакции, ухапвания от насекоми)
  - дефламоксил мехлем (изгаряния или измръзвания)
  - йодасепт или риванол (за промиване на рани)
  - лопедиум на капсули (при остри диарии)
  - дуфалан на таблетки или на прах (при запек)
  - фастумгел или диклак (при контузии на мускули или стави)
  - аспирилен С или упсарин С (при главоболие и умора)

ПРИВЕТ!

Имаме съгласието на г-н Станджиков за предоставяне на училищния автобус на 12.06. за превоз на групата срещу заплащане от страна на СТПД "Академик".

Предлагаме на 10.06(сряда) около 08:00 ч., според прогнозата за 12.06., да уточним по телефон по кой маршрут ще бъде достигната хижа "Козя стена".

Съобразно избрания маршрут, автобусът ще трябва да пътува или до превала на Троянския проход или до водохващането над с. Христо Даново.

Една от възможните схеми за пътуването на 12.06. е групата от 10-те ученика и 2-та ръководители и отделно водачът, който ние ще изпратим от Русе, да пристигнат в с.Кърнаре (до училището) с обществен транспорт до определен ранен час, откъдето да тръгне училищния автобус.

За целта, моля да ни информирате за разписанията на автобусите от Клисурска до Кърнаре на 12.06. и от с. Христо Даново за Клисурска на 14.06.

Моля да инструктирате предварително учениците за предстоящия преход в планината - може да се ползва и статията, която подготвихме за тренинга в Клисурска.

Статията можете да намерите приложена към писмото.